

ÁGH ISTVÁN

Vizitációk

*Néha álmomban ott vagyok
a zuglói lakásban,
csak éppen az erkély felől
érkezem, vagy a nyárfa*

*zöldjéből lesem, mit csinál
az a gyanútlan gazda,
kinek pontosan akkora
tér van testére szabva,*

*akár valaha nekem is,
hol egyformán igazgat
magához bármely alakot
régii helyén a vízcsap,*

*ahogy most azt az idegent
abban a kis szobában,
hol tizenhárom éven át
nagy álmaim kuszáltam,*

*mégsem lehet, hogy annyira
magától értetődőn
végérvényes a távozás,
amit egy szobafestő*

*eltüntet, hisz elődöm is
itt mocosog falamban,
holtta fáradt életjelet
hallok néha, alattam*

*nem azért nyikkan-e olyan
esendőn ez a parkett,
s mikor egy cédula le hull
véletlen, pedig úgy ment*

*el innen, úgy költözködött
a bejáratnak háttal,
mint aki többé sose jön
Budára, hát ne lássam*

*arcát, csak utoljára ne,
egy végső arcvonást sem
hagyott emlékül, mint aki
a mindenétől vált meg,*

*s most egyszerre visszaveszi
a tizenhárom éve
fölszámolt, vele egyidős
századdal, mintha élne.*